

anime

KOREAI FILMFESZTIVÁL - ANIMÉK

Írta: Catrin

Az idei Koreai Filmfesztiválon 38 filmet láthatott a közönség, amelyek nagy részéről Dózsa Gergő írt a [Live action kategóriánkban](#). A kínálatban szerepelt két animációs film is, ezeket igyekszem most röviden bemutatni. Mindkettő dráma, ahogy az a fesztivál túl nagy szejtérére jellemző volt... de ezek az animék jól működnek, szívfacsaróak és rendkívül szépek.

Egy sámánasszony története / The Shaman Sorceress

Az anime nagyjából a 19-20. század fordulójára kalauzol minket, a vidéki, falusi koreai közösséget láthatjuk, ahol még mindig aktív szerepet töltenek be az úgynevezett sámánok. A koreai sámánizmus mondhatni lefedi hitvilágukat, vallásukat, ötvöz számos elemet, gyakorlatot akár a buddhizmusból, akár a taoizmusból, és megjelennek benne ősi hiedelmek. Főszereplőnk Mohva, egy kétgyermekes anyuka, aki egyben a falusi közösségük sámánja is: elűzi az ártó szellemeket,

gyógyítja a betegeket, levezeti a különböző ceremóniákat. Kislánya, Nangi néma, bár úgy tűnhet, kevesebb szerep jut neki, de az rendkívül fontos: egyrészt keret ad a filmnek, másrészt több felvetülő témának is egyfajta kulcsfigurája lesz. Fia, Ugi már sokkal látványosabban kapja meg a maga szerepét: néhány év városi élet és tanulás után keresztényként tér haza. Míg a film első felében Mohva sámán életét és rituáléit követhetjük, hitértítő fia felbukkanása után a kereszténység és a sámánizmus szembeállításának lehetünk tanúi.

A rendezés, a mondanivaló eleinte lassúnak érződik, de nagyon szépen, színesen, hangsúlyosan, szimbólumokkal teli mutatja be a szereplők hitét. A nyugati és a távol-keleti vallási irányzatok összeütköztetése anya és fia kapcsolatán kereszt-

„A nyugati és a távol-keleti vallási irányzatok összeütköztetése anya és fia kapcsolatán keresztül, a dráma egyik csúcspontja.”

tül, a dráma egyik csúcspontja. Súlyja van minden mondatuknak, cselekedetüknek, vágyuknak, a konzervatív értékeknek és az újító, missziós gondolatoknak. Egyszerre felemelő és ijesztő nézni a véleménykülönbségüket. Valamikor nevetünk rajtuk, valamikor megsiratjuk őket... A film nem billen egyik irányba sem, amit nagyon jól tesz, tiszteleg mindkét vallás előtt, és megmutatja mindkettő árnyoldalát, pontosabban a szélsőséges gondolkodás és az elengedés hiányának árnyoldalait. Nagyon szép tanítás, de nagyon megrázó is.

A megvalósítás egyik eszköze, az ének. Az anime lényegében musical, ami meglepett. Elsőre már-már disney-s hangulatúnak tűnt, amikor a karakterek dalra fakadtak, de aztán teljesen magával ragadtak ezek az énekek. Egyrészt minden giccsesebb szakasz ellenére a távol-keleti hangulatot, hangszerelést maximálisan hozták, másrészt nagyon szép hangjuk volt az énekeseeknek, harmadrészt pedig a dalok szövege a cselekmény szerves részét képezte, még hatásosabbá téve ezzel a szimbolikus és festményszerűen látványos jeleneteket.

A film vége katartikus, egyszerre visszafogott és magával ragadó, szomorú és gyönyörű, ha eleinte nem is fogott meg a történet, itt már biztosan lehengerelt minket. Nagyon szép alkotás, amit érdemes bárkinek megtekinteni, bár a myanimelist szerint 2018-as, valójában tavaly készült csak el, így a mozis vetítésein kívül még nem igazán lehet hozzáférni. De érdemes rajta tartani a szemünket, és lecsapni rá online, amint elérhető lesz.

Cson Theil: A láng örökké lobog / Chun Tae-il: A flame that lives on

Az anime Cson Theil szabó és munkajogi aktivista igaz történetét meséli el. Megelevenedik a hatvanas évek Koreája, a lényegében rabszolgaként dolgoztatott munkások elkésérítő helyzete és mindennapjai. Cson Theil foglalkozása miatt a fókusz a szegénységben élő varrónőkre, majd a jogaikért küzdő munkásokra helyeződik.

Eleinte a főszereplő családi helyzetét, jól kezdődő munkába állását követhetjük, majd egyre több formában realizálja, mennyire nem működnek jól a dolgok a munkahelyén. Fordulópont, mikor megismeri a „munka törvénykönyvét”, és szembesül vele, mennyire nem tartják azt be. Theil idővel munkásmozgalmat szervez, amit számos barátja és kollégája támogat, azonban a zsarnok rendszer ellen ez sajnos kevés lesz.

Aki a film előtt nem ismeri meg a főszereplő valós életének eseményeit, annak inkább nem említeném a történet zárását, de annyit elárulok, hogy cselekedetei idővel eredményesen megalapozták és hozzájárultak a munkások jogaiért harcoló szakszervezetek kialakulásához.

Az animáció részletgazdagabb, mint az előző film esetében, viszont sokkal hidegebb, egyszínűbb képekkel, szinte végig barnás tónussal játszik. A hangulata is végig komorabb, tragikusabb, a kedvesebb, pozitívabb, itt-ott humorosabb jelenetek ellenére. Drámája viszont nem vált át túlzó melodrámba, sokkal nyersebben,

halkabban, egyszerűbben szúrja a nézőbe késeit. Persze a cselekedetek önmagukért beszélnek, semmi szükség azok dramaturgiai (túl)fokozására, sikerült azokat megfelelően hangsúlyozni.

A történet elég nehéz témát dolgoz fel, nem könnyű befogadni, nem is való mindenkinek. A dráma persze hatásos, és bár nem éreztem olyan katartikusnak a zárást, mint a sámánasszony történeténél, jóval megrázóbbnak viszont igen. Elég csak anya és fia jeleneteire gondolni a végén, amit a moziban nem nagy túlzás azt mondani, hogy mindenki megkönnyezett.

„...nem vált át túlzó melodrámba, sokkal nyersebben, halkabban, egyszerűbben szúrja a nézőbe késeit.”

Cím: Munyeodo

Hossz: 85 perc

Premier: 2021

Stúdió:

Studio Meditation With a Pencil

Forrás: regény

Műfaj: dráma

Cím: Tae-il

Hossz: 99 perc

Premier: 2021

Stúdió: Myung Films

Forrás: original

Műfaj: dráma, slice of life

